

Zaangażowane dziennikarstwo potrzebne jest Polsce tworzącej nową jakość swej historii

Edward Gierek wziął udział w obradach zjazdu Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich Podsumowanie dorobku – wytyczenie kierunków działania

(P) Edward Gierek, Jerzy Łukasiewicz i Kazimierz Rokoszewski na sali obrad. Z prawej — prezes RSW „Prasa - Książka - Ruch” Stanisław Mojkowski. Fot. CAF — Langda

(P) 23 bm. rozpoczęły się w Warszawie dwudniowe obrady X Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich.

Zjazd, w którym uczestniczyło ponad 340 delegatów reprezentujących blisko 7 tys. rzesze członków i kandydatów SDP, podsumowuje dorobek działalności stowarzyszenia w latach 1975—1977, określa nowe kierunki pracy i formy udziału polskiego dziennikarstwa w jego doniosłej, społecznej służbie dla sprawy dynamicznego rozwoju socjalistycznej ojczyzny.

Uczestnicy obrad gorąco i serdecznie powitali przybyłego na zjazd I sekretarza KC PZPR — Edwarda Gierka. Obecność na tym najwyższym dziennikarskim forum przywódcy naszej partii i narodu jest kolejnym, dobitnym potwierdzeniem wysokiej oceny i zaufania partii i społeczeństwa dla działalności i osiągnięć polskiego dziennikarstwa. W obradach bierze udział zastępca członka Biura Polity-

cznego, sekretarz KC PZPR — Jerzy Łukasiewicz. Obecni są: kierownik Wydziału Prasy, Radia i TV KC PZPR Kazimierz Rokoszewski, przedstawiciele władz naczelnych stronnictw politycznych, organizacji społecznych i związkowych oraz szeregu resortów i instytucji.

Zebrań uczelili chwilą milczenia pamięć 157 dziennikarzy — członków SDP, zmarłych w okresie jakiegoś upływu od poprzedniego zjazdu.

Referat omawiający osiągnięcia i doświadczenia środowiska dziennikarskiego, przedstawił przewodniczący ZG SDP — Jan Mietkowski. Przypomniał on, że szeregi członków stowarzyszenia wzrosły w ostatnich trzech latach o ponad 10 proc. i liczą obecnie blisko 7 tys. członków i kandydatów.

Ambitny program VII Zjazdu PZPR — akcentuje referat — pobudził środowisko dziennikarskie do wzmożenia aktywności społecznej i zawodowej, rozsze-

rzył i wzbogacił formy i zakres idocowo-wychowawczego oddziaływania środków masowego przekazu na wszystkie środowiska społeczno-zawodowe. Na dorobek stowarzyszenia złożyły się niemal efekty pracy 17 oddziałów SDP, inicjatywy ponad 30 klubów twórczych, rozwój, zarówno ilościowy jak i jakościowy różnych form doskonalenia zawodowego dziennikarzy.

Stowarzyszenie cieszy się wysokim autorytetem i uznaniem na arenie międzynarodowej, roz-

(A) DOKOŃCZENIE NA STR. 8

Obywatelski nadzór

Korespondencja z Katowic
BERNY BAKOWSKIEJ

Naszym wspólnym interesem jest jednolita społeczna kontrola, przywrócenie się z zewnątrz gospodarstwu i zarządzaniu w fabrykach, w sieci handlu i usług, w aparacie administracji — słowem nadzór nad pracą tych wszystkich jednostek, które mają wpływ na jakość codziennego życia milionów Polaków.

Mówił o tym Edward Gierek na II Krajowej Konferencji Partijnej: „Nasze społeczeństwo jest zdrowe moralnie, uczciwe i rzetelne, są w nim potężne siły konstruktywne, które można i trzeba uruchomić do walki przeciwko wszystkiemu, co sprzeczne z normami socjalizmu, co obraża godność narodową, zasady sprawiedliwości i społecznej moralności”.

Ta idea — stałego pogłębiania socjalistycznej demokracji, wyzwalania powszechnej aktywności, umiejętności i odwagi reagowania na zdarzające się negatywne zjawiska gospodarcze i społeczne — stała się główną przesłanką tworzenia komitetów kontroli społecznej. Jako pierwszy w kraju komitet taki powołany został w styczniu przy Wojewódzkiej Radzie Narodowej w Katowicach. Robocze spotkania wojewódzkiego komitetu kontroli społecznej poświęcone było dyskusji nad regulaminem oraz wytyczeni kierunków i szczegółowego zakresu pracy siedmiu zespołów problemowych.

Chodzi o to, aby uruchomić jak największą armię społecznych kontrolerów w szeregach partii i bratnich stronnictwach, wśród członków organizacji młodzieżowych i społecznych, w zakładach pracy i w miejscu zamieszkania. Chodzi o to, aby sygnalizować wszystko to, co jest w sprzeczności z interesem społecznym, z dobrem państwa i jego obywateli.

Z doświadczeń tutejszego wojewódzkiego komitetu kontroli społecznej skorzystają z pewnością i inne województwa.

Proponuje się w Katowicach powołanie siedmiu zespołów problemowych. We współdziałaniu ze specjalistycznymi jednostkami kontroli państwowej, z Najwyższą Izłą Kontroli Państwowej Inspekcją Handlową itp., wraz z organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, a przede wszystkim z organami kontrolnymi (D) DOKOŃCZENIE NA STR. 8

Deszcz ★ Śnieg ★ Mżawki

Synoptycy zapowiadają odwilż

Informacja własna

(P) Polska znalazła się pod wpływem zatyki niżowej. Z zachodu Europy napływają masy ciepłego powietrza. W czwartek w południe najcieplej było w Katowicach, gdzie termometry wskazywały plus 6 st.; we Wrocławiu i Jeleniej Górze notowano 5 st.; w Warszawie było minus 3 st.; podobnie jak na Kasprowym Wierchu!.

W wielu rejonach kraju wystąpiły opady mżawki, śniegu i śniegu z deszczem. Na Wybrzeżu Zachodnim, a także w rejonach południowo-wschodnich opadom śniegu towarzyszyły silne wiatry powodujące lokalne zamiecie i zadyмки. Z tego też powodu wystąpiły zakłócenia w komunikacji drogowej. Na terenie województw: kieleckiego, lubelskiego, zamajskiego, rzeszowskiego i krakowskiego zamknięto dla ruchu kołowego blisko 300 km dróg, najwięcej bo aż 108 km w woj. krakowskim.

Dziś 8 stron

W górach nadal panuje śnieżna zima. Do 26 bm. synoptycy przewidują zachmurzenie duże z rozproszonymi, okresami opady deszczu i śniegiem. Temperatura maksymalna w dzień od minus 1 st. do plus 4 st., na południu kraju do plus 8 st. W górach halny. (lat.)

Prognoza pogody

(P) IMGW przewiduje w Warszawie zachmurzenie duże. W godzinach popołudniowych okresami opady deszczu lub deszczu ze śniegiem. Temp. maks. około 0 st. Wiatry umiarkowane i dość silne, porywiste. (PAP)

KALENDARIUM

● Piątek jest 55 dniem 1978 r. Do końca roku pozostało 310 dni, w tym 258 dni roboczych. ● Słońce uświetni dzień o godz. 6.34, a zajdzie o godz. 17.06. Wschód Księżycy godz. 18.57, zachód godz. 6.53. Piątek będzie dłuższy od najkrótszego dnia w roku o 2 godziny i 47 minut. ● Imieniny obchodzą: Bogusław i Maciej. (J. L.)

Depesza gratulacyjna Henryka Jabłońskiego do Urho Kekkonena

(P) Przewodniczący Rady Państwa Henryk Jabłoński wystosował depeszę gratulacyjną do prezydenta Republiki Finlandii Urho Kekkonena w związku z ponownym wyborem go na to stanowisko. (PAP)

Po katastrofie górniczej w Tatabanya

Depesza Piotra Jaroszewicza

(P) W związku z katastrofą górniczą w zagłębiu Tatabanya, w której zginęło 26 górników, prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz wystosował depeszę z wyrazami współczucia na ręce przewodniczącego Rady Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej György Łazara. (PAP)

Genewskie rozmowy rozbrojeniowe ZSRR — USA

GENEWA (PAP). W Genewie odbyło się w czwartek kolejne spotkanie delegacji ZSRR i USA uczestniczących w radziecko-amerykańskich rokowaniach w sprawie ograniczenia strategicznych zbrojeń ofensywnych. (P)

Obchody 30 rocznicy Rewolucji Lutowej w CSRS

PRAGA (PAP). Korespondent PAP, Czesław Jaworski, pisze: Narody Czechosłowacji obchodzą uroczystości 30 rocznicy Rewolucji Lutowej 1948 r. W odswieżające udekorowanych miastach, miasteczkach i wsiach Czech i Słowacji odbywają się z tej okazji zebrań, akademii i wiele innych imprez.

Kulminacyjnym punktem obchodów 30 rocznicy Rewolucji Lutowej było uroczyste, wspólne posiedzenie na Zamku Praskim: KC KPCz, Frontu Narodowego, Zgromadzenia Federalnego i rządu CSRS z udziałem najwyższych przedstawicieli władz partyjnych i państwowych oraz delegacji robotniczych ze wszystkich województw CSRS. Na posiedzeniu przemówienie wygłosił sekretarz generalny KC KPCz, prezydent CSRS, Gustav Husak. (Skrót przemówienia — str. 4)

Skorzystamy z warszawskich doświadczeń...

(P) Delegacja Komitetu Miejskiego Związku Komunistów Belgradu

przewodniczącym Komitetu Miejskiego Związku Komunistów Belgradu

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

W Warszawie, 23 lutego 1978 r.

II Wojewódzka Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza PZPR w Radomiu

LEPIEJ SŁUŻYĆ POLSCE I POLAKOM

Skrót referatu Egzekutywy KW PZPR wygłoszonego przez I sekretarza KW PZPR Janusza Prokopiaka

Szanowni towarzysze delegacji
Szanowni goście!

Przedkładamy dziś na Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej sprawozdanie z realizacji programu rozwoju województwa radomskiego oraz podejmujemy zadanie określenia programu działania na ostatnie lata bieżącego dekady lat siedemdziesiątych.

Oceniając dorobek województwa, musimy przyznać, że ostatecznie, rzecz oczywista, do rezultatów pracy całej partii i narodu w realizacji programu rozwoju Polski, zgodnie z Uchwałami VI i VII Zjazdu PZPR.

Perspektywy społeczno-gospodarczego rozwoju miasta i województwa

Towarzysze delegacji

W tych wielkich przeobrażeniach dokonywanych w kraju, coraz lepiej uczestniczy nasze województwo. W szybkim tempie rozwija się radomski potencjał gospodarczy. Przemysł tylko w okresie dwóch ostatnich lat uzyskał blisko 20 proc. wzrostu produkcji. Godnym podkreślenia jest 33-procentowy wzrost produkcji rynkowej oraz 50-procentowy wzrost produkcji na eksport. Jesteśmy dziś liczącym się na mapie gospodarczej Polski producentem wielu poszukiwanych wyrobów. Zaliczamy do nich produkcję blisko 340 tys. sztuk maszyn do szycia, 77 tys. maszyn do pisania, ponad 250 tys. sztuk kuchenek gazowych, 1340 tys. szt. aparatów telefonicznych, 7,5 mln par obuwia, ponad 22 mln sztuk nakryć stołowych, 2,5 mln m kw. syntetycznej skóry „polcorfam”. Poza tym wytwarzamy także papierosy, meble, elektronikę, cement, obrabiarki, grzejniki, farby i lakiery, kleje, urządzenia transportu technologicznego i składowania, tapicerkę samochodową, podzespoły elektryczne i energię elektryczną w elektrowni „Kozienice”, która ma obecnie 10 turbin o łącznej mocy 1500 MW. Wnosimy też swój udział w zaspokajaniu życiowych potrzeb kraju.

Skupujemy 41 tys. ton mięsa, 209 mln litrów mleka, 200 tys. ton owoców. Podkreślenia wymaga fakt zahamowania tendencji spadkowych stanu pogłowia zwierząt hodowlanych i występujący stopniowo wzrost, zwłaszcza stanu trzody chlewnej. Także przemysł rolno-spożywczy dostarcza coraz więcej poszukiwanych na rynku i w eksporcie produktów.

W realizacji zadań budownictwa odnotować należy przede wszystkim stosunkowo dobre realizowanie planu rzeczowego budownictwa mieszkaniowego oraz uzyskaną wysoką dynamikę obrotu globalnego, co znamionuje pozytywne tendencje rozwoju potencjału wykonawczego.

Uczestnicząc w pomnażaniu dorobku kraju, rozwijają się nasze miasta i gminy.

Radom, jutro, wija i perspektywy rozwoju miasta i województwa na najbliższe i nieco

Nasza partia ukształtowała u progu tego dziesięciolecia, 1971–80, śmiały, ambitny, program przyspieszonego rozwoju kraju. Tym aktem PZPR potwierdziła zarazem swą kierowniczą rolę w życiu naszego narodu i swoją wolę ponoszenia odpowiedzialności za przyszłość ludowej Ojczyzny.

Mówimy dziś o tym, między innymi po to, aby z największym szacunkiem odnieść się do działań Komitetu Centralnego i Biura Politycznego, do I sekretarza KC, tow. Edwarda Gierka. Aby zapewnić kierownictwo partii o naszym poparcu i o wielkiej woli wypełnienia wszystkich obowiązków, jakie na nas zostają nałożone.

dalsze lata, zamierzamy w tym względzie — te tematy często były przedmiotem wielu dyskusji w różnych środowiskach, rozmów rodzinnych radomskich, pojawiały się na łamach prasy. Problemem tym poświęcono niejedną obradę egzekutywy, cz. plenarne posiedzenia wojewódzkiej i miejskiej instancji partyjnej, rady narodowej, urzędów. Były one przedmiotem analiz fachowców różnych dziedzin życia.

Kreśląc te projekty planu dalszego społeczno-gospodarczego rozwoju naszego województwa, nie możemy nie pamiętać o tym, że nasz kraj jest w tym czasie, a przede wszystkim w najbliższych latach, w trudnym położeniu. Wzrost gospodarki, poprawa warunków życia i pracy mieszkańców. Wyszukiwaliśmy na czoło te dziedziny, od których bezpośrednio zależy zaspokajanie najpilniejszych potrzeb ludzi pracy w naszym kraju. Realność tych zamierzeń, uzależnionych przede wszystkim od dalszego wzrostu produkcji materialnej, opiera się o osiągnięty już w ostatnich latach poziom rozwoju bazy wytwórczej i jej nowoczesność.

Znamy z różnych wystąpień, publikacji władz wojewódzkich i miejskich liczne przykłady projektowanej rozbudowy i budowy nowych zakładów przemysłowych, osiedli mieszkaniowych, arterii komunikacyjnych, pawilonów handlowych, żłobków, przedszkoli, szpitali, szkół, placówek kulturalnych, rozwoju przemysłu, rolnictwa, stowem, rozwoju wszystkich dziedzin naszego życia. Można by tu przypomnieć rozbudowę „Waltera”, budowę kolejnych bloków energetycznych w Kozienicach, osiedli mieszkaniowych „Ustronie”, „Bonia” i budowę nowych przyłączy „Golebiewa” w Radomiu, osiedli w Grójcu, Warce, Kozienicach i Pniewie. Mówiliśmy wielokrotnie o projektach rozbudowy, czy budowy ciepłowni, komunikacji miejskiej i podmiejskiej, łączących z dworcami PKP, PKS, o zagospodarowaniu terenów wypoczynkowych w Siczkach i w Kosowie, o nowych obiektach dla szkolnictwa wyższego, o teatrze, hotelach. W tych zamierzeniach widzę wielką i uświadomioną troskę o przyszłość miast, miasteczek i gmin województwa.

i usług, rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej oraz budownictwa mieszkaniowego.

II Krajowa Konferencja Partyjna, potwierdzając słuszność

Więcej towarów na potrzeby rynku i eksportu

Mówimy często — priorytetem rynku, umocnienie równowagi rynkowej. Jakże konkretnie kryją się za tymi określeniami? Jest to podstawowy cel, jaki stawiamy sobie w roku 1978. Jego osiągnięcie wymaga jednak przewarstwienia wielu tradycyjnych postaw i kryteriów gospodarowania, zasadniczego umocnienia dyscypliny na wszystkich odcinkach ekonomiki oraz stałej kontroli realizacji wytycznych planu. Program nasz realizujemy w warunkach napiętych wywołanych skutkami produkcji rolnej, ograniczeń w zaopatrzeniu surowcowym, powodowanych kłopotami handlu zagranicznego, a wreszcie w warunkach deficytu rak do pracy. Nie jest więc możliwe zapewnienie zrównoważonego rynku na poziomie, jaki określa obecny i przyszły stan dochodów ludności, bez dalszych zmian w proporcjach, produkcji i konsumpcji przy przestrzeganiu tych proporcji w praktyce.

Nasze największe zakłady produkujące na potrzeby rynku i eksportu stoją wobec konieczności nowego, zwiększonego poszukiwania produkcji. Dla przykładu — Zakłady Metalowe „Waltera” pokrywają potrzeby w maszynach do szycia w około 50 proc., maszyn do pisania potrzebą nam dwukrotnie więcej, kuchenek gazowych jeszcze 120–140 tys. sztuk. Rynek czeka także na prasowarki elektryczne. RWT powinna zwiększyć produkcję aparatów o 20–30 proc. „Gerlach” — nakryć stołowych o około 7 mln sztuk, „Front-Erg” w Pniewkach musi szybko uruchomić produkcję nowej generacji „polcorfam”. Występuje duże zapotrzebowanie na nowe zestawy mebli z Kozienic, na nowe asortymenty farb i lakierów do pokrywania metodą elektroforezy, na nowe typy kłosek do laminowania blach z Pionek. Gospodarka o-

tych decyzji, wskazała jednocześnie na szeroki wachlarz problemów, których konsekwentne rozwiązywanie stało się powszechnym obowiązkiem.

Techniczne uzbrojenie pracy w przemyśle polskim wzrosło tylko w ubiegłym pięcioleciu o ponad 40 proc. Zużycie energii elektrycznej, charakteryzujące osiągnięty poziom mechanizacji pracy o około 28 proc. Kwalifikacje zatrudnionych, mierzone poziomem wykształcenia, o prawie 45 proc., zadania zostały przekroczone o 150 mieszkań. Są one jednak niewspółmiernie małe w stosunku do wiozonego wysiłku.

Podkreślamy dalsze działania na rzecz znacznie szerszego włączenia radomskich zakładów pracy do realizacji programu mieszkaniowego. Niezbędny jest także większy wysiłek dla poprawy jakości i funkcjonalności budowanych mieszkań.

Zadania te stawiamy przede wszystkim przed samymi budowlanymi. Przedstawiamy im zadania dla całej społeczności ziem radomskiej. W tym dziele jest miejsce i potrzeba nie tylko na cement, dźwigi i harmo-

Dokonywamy szczegółowej analizy — jakie mamy rezerwy? Przy czym nie o deklaracje i zapewnienia dobrej woli chodzi. Liczą się fakty, konkretne działania. W zakładach pracy na każdym wydziale trzeba podjąć codzienne oceny tego, co już dla rynku zrobiono, a co jeszcze trzeba wykonać. Konkretność tego gospodarskiego rozliczenia powinna sprowadzać się do odpowiedzi na pytanie: co ja, robotnik, technik, czy inżynier, zrobiłem, aby produkta był lepszy, by było więcej poszukiwanych towarów? To pytanie w pierwszym rzędzie powinno postawić się członkom partii, aktywistom związków, młodzieży z szeregów ZSMP.

Towarzysz Edward Gierka na niedawnym posiedzeniu Sejmu mówił: „Zadaniem najważniejszym jest dziś optymalne wykorzystanie potencjału ekonomicznego, poprawy efektywności gospodarowania. Tworzy je przede wszystkim lepsze wykorzystanie czasu pracy, lepsze gospodarowanie surowcami i materiałami, bardziej racjonalne wykorzystanie maszyn i urządzeń”.

Gdyby próbować zdefiniować rzeczywiste oszczędności, o które chodzi w naszej gospodarce, i które powinny wyznaczać treść podejmowanych w tej dziedzinie inicjatyw, to do tego właśnie cytatu trzeba się odwo-

biające i następne pięciolecie. W ubiegłym roku podjęliśmy działania na rzecz zwiększenia rozmiarów budownictwa mieszkaniowego ponad założenia planowe. Skierowaliśmy do pomocy budowlanym szeregi jednostek nie zajmujących się dotąd wnoszeniem mieszkań. Pewne efekty już są, zadania zostały przekroczone o 150 mieszkań. Są one jednak niewspółmiernie małe w stosunku do wiozonego wysiłku.

Podkreślamy dalsze działania na rzecz znacznie szerszego włączenia radomskich zakładów pracy do realizacji programu mieszkaniowego. Niezbędny jest także większy wysiłek dla poprawy jakości i funkcjonalności budowanych mieszkań.

Zadania te stawiamy przede wszystkim przed samymi budowlanymi. Przedstawiamy im zadania dla całej społeczności ziem radomskiej. W tym dziele jest miejsce i potrzeba nie tylko na cement, dźwigi i harmo-

Dokonywamy szczegółowej analizy — jakie mamy rezerwy? Przy czym nie o deklaracje i zapewnienia dobrej woli chodzi. Liczą się fakty, konkretne działania. W zakładach pracy na każdym wydziale trzeba podjąć codzienne oceny tego, co już dla rynku zrobiono, a co jeszcze trzeba wykonać. Konkretność tego gospodarskiego rozliczenia powinna sprowadzać się do odpowiedzi na pytanie: co ja, robotnik, technik, czy inżynier, zrobiłem, aby produkta był lepszy, by było więcej poszukiwanych towarów? To pytanie w pierwszym rzędzie powinno postawić się członkom partii, aktywistom związków, młodzieży z szeregów ZSMP.

Towarzysz Edward Gierka na niedawnym posiedzeniu Sejmu mówił: „Zadaniem najważniejszym jest dziś optymalne wykorzystanie potencjału ekonomicznego, poprawy efektywności gospodarowania. Tworzy je przede wszystkim lepsze wykorzystanie czasu pracy, lepsze gospodarowanie surowcami i materiałami, bardziej racjonalne wykorzystanie maszyn i urządzeń”.

Gdyby próbować zdefiniować rzeczywiste oszczędności, o które chodzi w naszej gospodarce, i które powinny wyznaczać treść podejmowanych w tej dziedzinie inicjatyw, to do tego właśnie cytatu trzeba się odwo-

biające i następne pięciolecie. W ubiegłym roku podjęliśmy działania na rzecz zwiększenia rozmiarów budownictwa mieszkaniowego ponad założenia planowe. Skierowaliśmy do pomocy budowlanym szeregi jednostek nie zajmujących się dotąd wnoszeniem mieszkań. Pewne efekty już są, zadania zostały przekroczone o 150 mieszkań. Są one jednak niewspółmiernie małe w stosunku do wiozonego wysiłku.

Podkreślamy dalsze działania na rzecz znacznie szerszego włączenia radomskich zakładów pracy do realizacji programu mieszkaniowego. Niezbędny jest także większy wysiłek dla poprawy jakości i funkcjonalności budowanych mieszkań.

Zadania te stawiamy przede wszystkim przed samymi budowlanymi. Przedstawiamy im zadania dla całej społeczności ziem radomskiej. W tym dziele jest miejsce i potrzeba nie tylko na cement, dźwigi i harmo-

Konieczność szybkiego wzrostu produkcji zbóż i pasz

Towarzyski i towarzysze delegacji

Wśród głównych celów nakreślonych w programie naszych działań na najbliższe lata na pierwszym miejscu widnieje wzrost produkcji rolnej. W radomskich warunkach wiąże się to przede wszystkim ze specjalizacją naszego rolnictwa w trzech kierunkach — produkcji mięsa, mleka oraz owoców i warzyw. Na tych więc elementach skoncentrować należy uwagę.

Rolnictwo radomskie wchodzi w nowy 1978 rok, doświadczając wieloma trudnościami, w wyniku których występowały gorsze urodzaje, niż można było tego spodziewać. W roku ubiegłym trudności towarzyszące rolnictwu uległy znaczącemu spłaceniu. Zwolnić trzeba jednak uwagę, że pomimo tej niekorzystnej sytuacji, odnotowaliśmy dalszy stopniowy wzrost pogłowia trzody chlewnej.

Podstawowym zadaniem w roku bieżącym i w latach następnych jest uzyskanie szybkiego wzrostu produkcji zbóż i pasz. Od tego bowiem zależy dalsza odbudowa i zwiększenie hodowli.

Poczyniliśmy w tej dziedzinie znaczne postępy. Wolno, ale konsekwentnie buduje się stada nowicjów hodowlanych. Podjęliśmy coraz śmielej działania na rzecz wzrostu produkcji pasz, przede wszystkim przez zwiększenie upraw zbóż i intensyfikację produkcji zielonki.

Przewidujemy także pewną poprawę w zaopatrzeniu rolnictwa w materiały budowlane. Instytucje handlowe — gminne spółdzielnie, zakłady, które winny dopilnować, by materiały budowlane przeznaczone dla rolników docierały właśnie do nich.

Dostawy ciągników i maszyn rolniczych, choć nieco większe, niż w latach ubiegłych, nie zaspokoja potrzeb. W tej sytuacji wielkie znaczenie mieć będzie zwiększenie usług ze strony SKR. Spółdzielnie te całą swoją uwagę muszą skoncentrować na obsłudze rolnictwa.

Nakreślony plan działań w rolnictwie uwzględnia nie tylko rozległe potrzeby, ale i realne możliwości gospodarki narodowej. Możliwości te wykorzystujemy, powiększając nakłady na rozszerzenie produkcji drobiarskiej, hodowli ryb, na budownictwo inwentarskie i magazynowe, budowę zamrażalni owoców i warzyw, mleczarni i innych obiektów potrzebnych rolnictwu.

Jest jasne, że w naszym rolnictwie, w naszym gospodarstwie, jest miejsce i potrzeba dla rolników. Jest jasne, że w naszym rolnictwie, w naszym gospodarstwie, jest miejsce i potrzeba dla rolników. Jest jasne, że w naszym rolnictwie, w naszym gospodarstwie, jest miejsce i potrzeba dla rolników.

W najbliższych latach znacznie poprawi się również sytuacja w handlu i usługach. Sieć placówek handlowo-usługowych zostanie bardziej przystosowana do zmieniających się warunków życia mieszkańców, zmniejszą się także rozmiary sklepów, zwiększą się punkty usługowe.

Przedstawiony podczas II Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej w Radomiu program pracy instancji partyjnej w realizacji rozwoju społeczno-gospodarczego ziem radomskiej w latach 1977–80 przewiduje także poprawę sytuacji w transporcie i łączności, polepszenie warunków socjalno-bytowych, ochrony zdrowia mieszkańców, a także dalszy rozwój placówek naukowych, oświatowych i kulturalnych.

Realizacja tych zamierzeń wpłynie na dalszą poprawę warunków życia i pracy 700 tys. obywateli naszego województwa.

nogramy, ale również na zrozumienie i aktywną akceptację celów i środków ze strony wszystkich zakładów pracy i środowisk społecznych.

Mówiąc o problemach budownictwa mieszkaniowego nie sposób pominąć spraw związanych z polityką rozdziału mieszkań. W warunkach dużego deficytu mieszkań sprawa ma ważne — społeczne i polityczne — znaczenie. Decyzje o przydziale mieszkań uwzględniać muszą dotychczasowe warunki mieszkaniowe oraz rzetelną pracę i obywatelską postawę ludzi, którzy owe mieszkania mają otrzymać. Chodzi o decyzje zgodne z poczuciem sprawiedliwości społecznej.

Cały złożony problem realizacji polityki rozdziału mieszkań wymaga szerokiej społecznej kontroli. Proponuje się rozszerzyć powołany specjalnego partynego zespołu dla przeprowadzenia systematycznej kontroli działań w tej dziedzinie.

Konieczność szybkiego wzrostu produkcji zbóż i pasz

Towarzyski i towarzysze delegacji

Wśród głównych celów nakreślonych w programie naszych działań na najbliższe lata na pierwszym miejscu widnieje wzrost produkcji rolnej. W radomskich warunkach wiąże się to przede wszystkim ze specjalizacją naszego rolnictwa w trzech kierunkach — produkcji mięsa, mleka oraz owoców i warzyw. Na tych więc elementach skoncentrować należy uwagę.

Rolnictwo radomskie wchodzi w nowy 1978 rok, doświadczając wieloma trudnościami, w wyniku których występowały gorsze urodzaje, niż można było tego spodziewać. W roku ubiegłym trudności towarzyszące rolnictwu uległy znaczącemu spłaceniu. Zwolnić trzeba jednak uwagę, że pomimo tej niekorzystnej sytuacji, odnotowaliśmy dalszy stopniowy wzrost pogłowia trzody chlewnej.

Podstawowym zadaniem w roku bieżącym i w latach następnych jest uzyskanie szybkiego wzrostu produkcji zbóż i pasz. Od tego bowiem zależy dalsza odbudowa i zwiększenie hodowli.

Poczyniliśmy w tej dziedzinie znaczne postępy. Wolno, ale konsekwentnie buduje się stada nowicjów hodowlanych. Podjęliśmy coraz śmielej działania na rzecz wzrostu produkcji pasz, przede wszystkim przez zwiększenie upraw zbóż i intensyfikację produkcji zielonki.

Przewidujemy także pewną poprawę w zaopatrzeniu rolnictwa w materiały budowlane. Instytucje handlowe — gminne spółdzielnie, zakłady, które winny dopilnować, by materiały budowlane przeznaczone dla rolników docierały właśnie do nich.

Dostawy ciągników i maszyn rolniczych, choć nieco większe, niż w latach ubiegłych, nie zaspokoja potrzeb. W tej sytuacji wielkie znaczenie mieć będzie zwiększenie usług ze strony SKR. Spółdzielnie te całą swoją uwagę muszą skoncentrować na obsłudze rolnictwa.

Nakreślony plan działań w rolnictwie uwzględnia nie tylko rozległe potrzeby, ale i realne możliwości gospodarki narodowej. Możliwości te wykorzystujemy, powiększając nakłady na rozszerzenie produkcji drobiarskiej, hodowli ryb, na budownictwo inwentarskie i magazynowe, budowę zamrażalni owoców i warzyw, mleczarni i innych obiektów potrzebnych rolnictwu.

Jest jasne, że w naszym rolnictwie, w naszym gospodarstwie, jest miejsce i potrzeba dla rolników. Jest jasne, że w naszym rolnictwie, w naszym gospodarstwie, jest miejsce i potrzeba dla rolników. Jest jasne, że w naszym rolnictwie, w naszym gospodarstwie, jest miejsce i potrzeba dla rolników.

W najbliższych latach znacznie poprawi się również sytuacja w handlu i usługach. Sieć placówek handlowo-usługowych zostanie bardziej przystosowana do zmieniających się warunków życia mieszkańców, zmniejszą się także rozmiary sklepów, zwiększą się punkty usługowe.

Przedstawiony podczas II Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej w Radomiu program pracy instancji partyjnej w realizacji rozwoju społeczno-gospodarczego ziem radomskiej w latach 1977–80 przewiduje także poprawę sytuacji w transporcie i łączności, polepszenie warunków socjalno-bytowych, ochrony zdrowia mieszkańców, a także dalszy rozwój placówek naukowych, oświatowych i kulturalnych.

Realizacja tych zamierzeń wpłynie na dalszą poprawę warunków życia i pracy 700 tys. obywateli naszego województwa.

Delegaci z Grójca na sali obrad Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR

Dla miasta, dla regionu (Omówienie uchwały)

W wielu dziedzinach gospodarki, przede wszystkim w przemyśle, budownictwie i rolnictwie osiągnięto i znacznie przekroczone zadania produkcyjne w minionych 2-ech latach. Nastąpił też dalszy rozwój placówek usługowych, kulturalno-oświatowych, itp.

Wyniki te stanowią dobrą podstawę do realizacji zadań wynikających z programu rozwoju społeczno-gospodarczego ziem radomskiej w latach 1977–80.

Najważniejszą obecnie sprawą jest dalsza konsekwentna realizacja programu rozwoju i modernizacji radomskiego przemysłu, sprzyjająca rytmicznej produkcji, sprzedaży wyrobów gotowych i usług, zarówno na rynek wewnętrzny, jak i na eksport. Właściwe wykorzystanie rezerw w gospodarce siłą roboczą, materiałami i surowcami, a przede wszystkim lepsze wykorzystanie maszyn i urządzeń przyczyni się nie tylko do zwiększenia ilości produkowanych towarów, ale wpłynie również na podniesienie ich jakości.

Poważne rezerwy tkwią także w radomskim rolnictwie. Ich wykorzystanie przyniesie efekty w lepszym zaopatrzeniu rynku. Podporządkowane są temu podstawowe kierunki działań wojewódzkiej instancji partyjnej; zmierzad one będą do za-

pełnienia indywidualnym rolnikom i gospodarstwom sektora społecznego jak najlepszych warunków sprzyjających rozwojowi produkcji rolnej, przede wszystkim hodowli trzody chlewnej i bydła mlecznego. Przewiduje się m.in. powiększenie obszarów upraw roślin pastewnych w każdym gospodarstwie oraz maksymalne wykorzystanie użytków zielonych, aby zaspokoić potrzeby paszowe.

Jak potwierdziły dotychczasowe doświadczenia najlepsze wyniki produkcyjne osiągała gospodarstwa specjalistyczne. Dlatego też należy przyspieszyć tempo ich rozwoju we wszystkich wsiach województwa.

Równie ważnym problemem jest budownictwo mieszkaniowe. Wojewódzka instancja partyjna zwraca na rozwiązanie tych kwestii szczególną uwagę. Mimo wyraźnego postępu, zwłaszcza w ciągu ostatnich 2-ech lat, nie udało się jeszcze zapewnić mieszkań wszystkim oczekującym. Do końca bieżącego 5-letki zostanie oddanych do użytku około 1 mln m kw. powierzchni użytkowej w nowych blokach. Osiągnięciu tych zamierzeń na pewno sprzyjać będzie koncentracja potencjału produkcyjnego przedsiębiorstw budowlanych w Wojewódzkim Kombinaście Budownictwa Mieszkaniowego. Pilna potrzeba jest zapewnienia

Sumienna realizacja polityki partii

W okresie dwóch lat minionej kadencji wojewódzkiej instancji partynowej nad szczegółowym i konkretnym programem społeczno-gospodarczego rozwoju województwa radomskiego do 1985 roku. Działaniem tym wyszło naprzeciw kierownictwu partii. Z inicjatywy I sekretarza KC PZPR, tow. Edwarda Gierka, Biuro Polityczne rozpatrzyło i zatwierdziło kompleksowy program rozwoju ziem radomskiej, a decyzja prezydium Rady Ministrów, tow. Piotra Jaroszewicza, stała się aktem wykonawczym dla tego programu. Pierwsze efekty w jego realizacji ujawniły się w toku prac nad wykonaniem planu społeczno-gospodarczego roku 1977.

Jest dziś miejsce, aby szczególnie wyrazić wdzięczność: za pomoc i życzliwość przekazać kierownictwu partii i rządu, osobście I sekretarzowi KC, tow. Edwardowi Gierkowski.

Z trybuny II Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej przekazujemy jednocześnie zapewnienie, że ze wszystkich sił, wykorzystując wszystkie nasze możliwości, całą wiedzę i zapał, służymy Państwu i Polakom, realizując Uchwały VII Zjazdu, postanowienia II Krajowej Konferencji Partyjnej oraz decyzje kierownictwa partii.

Tak właśnie wykorzystujemy szansę, jaka powstała w wyniku nowego podziału administracyjnego kraju, a chcemy wykorzystywać ją w przyszłości jeszcze lepiej.

Sumienna realizacja polityki naszej partii, widoczne efekty, jakie uzyskujemy, spotykają się z uznaniem i poparciem społeczeństwa ziem radomskiej. Kolejnym dowodem tego stosunku do polityki partii i jej kierownictwa były wybory do rad narodowych stopnia podstawowego, które odbyły się w dniu 5 lutego 1978 roku. Masowy udział w akcie głosowania mieszkańców miast i wsi naszego województwa oraz oddanie swoich głosów na kandydatów FJN — to wyraz ogromnego poparcia i zaufania.

Telefon „retro”, nowy i poszukiwany aparat Radomskiej Wytwórni Telefonów. Fot. Bronisław Duda

Z KRAJU Z KRAJU Z KRAJU Z KRAJU Z KRAJU Z KRAJU Z KRAJU

X Zjazd Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich

(A) DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

wia współpracę z organizacjami dziennikarskimi wielu krajów w tym przede wszystkim ze środowiskami dziennikarskimi krajów socjalistycznej wspólnoty.

Omawiając dalsze zadania stojące przed pracownikami naszej prasy, radia i telewizji przewodniczący ZG SDP podkreślił obowiązek podejmowania problemów i spraw, którymi żyją Polacy lat 70-tych, konsekwentnej popularyzacji tego, co służy atmosferze rzetelnej pracy, społecznego zaangażowania, pomnażania dorobku naszego kraju i ujawniania czynników hamujących jego dalszy rozwój. Chociaż przede wszystkim o jeszcze lepsze, bardziej efektywne oddziaływanie na opinię publiczną, na pogłębianie społecznej świadomości ludzi pracy.

Na tym tle — referat zwraca uwagę na organizatorską rolę

środków masowego przekazu i stowarzyszenia. Obowiązkiem

wszystkich dziennikarzy jest

dziś i w przyszłości twórcze re-

agowanie na zadania stawiane

przez partię, stałe pogłębianie

siły argumentacji w codziennej

informacji i publicystyce.

O konkretnych inicjatywach

dziennikarskich zespołów, o do-

świadczeniach redakcji, o wszy-

stkich żywotnych problemach

zawodowych, społeczno-bytowych,

wychowawczych mówiono w dys-

kusji jaka rozwinęła się po re-

feracie.

Wystąpienie

Jerzego Łukaszewicza

Delegat z uwagą wysłuchał

wystąpienia Jerzego Łukaszewi-

cz, który w imieniu Edwarda

Gierka, Biura Politycznego i Se-

kretariatu KC PZPR przekazał

wszystkim dziennikarzom wyra-

żenie uznania i podziękowania

za zaangażowanie i twórczy wkład

na realizację polityki partii, w

rozwój społeczno-gospodarczy

Polski.

Srodowisko dziennikarskie —

powiedział — ma poważny udział

w osiągnięciach całego okresu

Polski Ludowej, a zwłaszcza

w dokonaniach i przeobrażeniach

lat siedemdziesiątych, które nie

mają precedensu w naszej histo-

rii. Polityka partii, wzmocniony

wysiłek klasy robotniczej i wszy-

stkich ludzi pracy, przynoszą re-

zultaty widoczne w całym kra-

ju, we wszystkich dziedzinach

życia. Nigdy jeszcze Polska nie

rozwinęła się w tak szybkim

tempie i na taką skalę.

Rozwój ten nie odbywa się —

kontynuował mówca — bez na-

pięć i kłopotów, wynikających

z obiektywnych i subiektywnych

przyczyn. Na IX Plenum KC

PZPR i na II Krajowej Konfe-

rencji Partijnej dokonaliśmy o-

ceny sytuacji społecznej i gos-

podarczej, otwarcie powiedziane-

śmy o trudnościach, które musi-

myśmy przezwyciężyć, aby konse-

wentnie realizować strategię VI

i VII Zjazdu PZPR.

Podkreślając, że ogromna

większość ludzi pracy w naszym

kraju pracuje z oddaniem, su-

miennie wykonuje swoje obo-

wiazki, mówca zwrócił uwagę,

że jednocześnie nadal napotyka-

my zjawiska negatywne, które

utrudniają rozwój kraju.

Zbyt wiele jeszcze ponosimy

straty na skutek niedbalstwa i

braku poczucia odpowiedzialno-

ści, marnotrawstwa czasu i su-

rowców, maszyn i pieniędzy, na

skutek korupcji, czy wręcz

alkoholizmu. Krzewienie i upo-

wszechnienie cech pozytywnych,

wysokich wartości moralnych, a

równocześnie zwalczanie zjaw-

isk ujemnych wymaga wiel-

kiego, zespolonego wysiłku wszy-

stkich ogniw i instytucji wychow-

awczych, całego frontu idea-

ologicznego.

Jeszcze w tym roku — jak

poinformował sekretarz KC —

przewiduje się przeprowadzenie

owszechniej dyskusji nad pro-

blematami prawidłowego kształ-

owania powinności obywatels-

kich, umacniania socjalistycz-

nych norm współżycia między

ludźmi, doskonalenia poziomu

pracy społecznych i państwo-

wych instytucji wychowawczych.

Wiele w dziedzinie krzewienia

wartości moralnych już zrobi-

liśmy — powiedział mówca —

ale wiele problemów wychow-

awczych, etycznych jest do

podjęcia. Liczymy w tej dysku-

sji na udział dziennikarzy.

J. Łukaszewicz scharakteryzo-

wał następnie czynniki warun-

kujące wysoką efektywność gos-

podarowania, organizacji pracy.

Wskazał, że wiele jest jeszcze

do zrobienia w zakresie prze-

strzeżenia elementarnych zasad

discypliny pracy, sprawiedliwej

oceny zespołu i poszczególnych

pracowników, konsekwentnego

wiązania wysokości wynagro-

dzenia z ilością i jakością wyko-

niań pracy. Celowi temu będą

służyć zalecone przez Biuro Po-

lityczne KC powszechne rozmo-

wy z pracownikami i kierowni-

czą kadra na wszystkich szczeb-

lach hierarchii partyjnej, pań-

stwowej i gospodarczej. Chce-

my w toku tych rozmów —

stwierdził mówca — ocenić pra-

cę ludzi i instytucji nad wdro-

żeniem postanowień II Krajo-

wej Konferencji PZPR, nad

podnoszeniem jakości i efektyw-

ności pracy, nad usuwaniem nie-

korzystnych zjawisk w życiu

społeczno-gospodarczym. Liczy-

my — podkreślił mówca — na

aktywny udział prasy, radia i

telewizji w okazywaniu pomocy

instancjom partyjnym przez u-

jawnianie spraw na których po-

winniśmy koncentrować naszą

uwagę.

Prasa, radio i telewizja od-

grywiają olbrzymią rolę w o-

świeceniu naszej pracy ideowo-wy-

chowawczej, w kształtowaniu

postaw społecznych. Podkreślając

to mówca stwierdził, że zadania

dziennikarzy są coraz poważniej-

sze, bardziej złożone. W ustroju

socjalistycznym środki masowe

przekazu pomagają rozumieć

sens polityki partii, służyć jej

wyjaśnieniu, informują, a jed-

nocześnie dają wyraz poglądom

obywateli i kształtują. Podej-

mane sprawy interwencyjne są

istotnym elementem kształtują-

ym i prezentującym opinię pu-

bliczną.

Sekretarz KC omówił następ-

nie rolę krytyki prasowej, jej

znaczenie w pogłębianiu kon-

trolu społecznej, stwierdzając, że

kierownictwo partii będzie na-

dał wpływać na kształtowanie

właściwego stosunku do krytyki.

Cenimy te publikacje i te dzia-

łania organizatorskie prasy, ra-

dia i telewizji — podkreślił J.

Łukaszewicz — które dają lu-

dziom pracy wiarygodne stan-

owisko, są podstawą do stanow-

ienia, a postawę wyekwidowania.

Upowszechnianie sprawiedliwej

oceny wielkich dokonań socjaliz-

mu — to także walka politycz-

na i ideologiczna. Udział w kon-

frontacji ideologicznej to obo-

wiązek całego środowiska dzien-

nikarskiego.

Cały, powojenny rozwój, za-

gwarantowanie niepodległego,

suwerennego bytu naszego narodu,

zapewnienie ojczyźnie godno-

ści, w tym roku — jak

poinformował sekretarz KC —

przewiduje się przeprowadzenie

owszechniej dyskusji nad pro-

blematami prawidłowego kształ-

owania powinności obywatels-

kich, umacniania socjalistycz-

nych norm współżycia między

ludźmi, doskonalenia poziomu

pracy społecznych i państwo-

wych instytucji wychowawczych.

Wiele w dziedzinie krzewienia

wartości moralnych już zrobi-

liśmy — powiedział mówca —

ale wiele problemów wychow-

awczych, etycznych jest do

podjęcia. Liczymy w tej dysku-

sji na udział dziennikarzy.

J. Łukaszewicz scharakteryzo-

wał następnie czynniki warun-

kujące wysoką efektywność gos-

podarowania, organizacji pracy.

Wskazał, że wiele jest jeszcze

do zrobienia w zakresie prze-

strzeżenia elementarnych zasad

discypliny pracy, sprawiedliwej

oceny zespołu i poszczególnych

pracowników, konsekwentnego

wiązania wysokości wynagro-

dzenia z ilością i jakością wyko-

niań pracy. Celowi temu będą

służyć zalecone przez Biuro Po-

lityczne KC powszechne rozmo-

wy z pracownikami i kierowni-

czą kadra na wszystkich szczeb-

lach hierarchii partyjnej, pań-

stwowej i gospodarczej. Chce-

my w toku tych rozmów —

stwierdził mówca — ocenić pra-

cę ludzi i instytucji nad wdro-

żeniem postanowień II Krajo-

wej Konferencji PZPR, nad

podnoszeniem jakości i efektyw-

ności pracy, nad usuwaniem nie-

korzystnych zjawisk w życiu

społeczno-gospodarczym. Liczy-

my — podkreślił mówca — na

aktywny udział prasy, radia i

telewizji w okazywaniu pomocy

instancjom partyjnym przez u-

jawnianie spraw na których po-

winniśmy koncentrować naszą

uwagę.

Prasa, radio i telewizja od-

grywiają olbrzymią rolę w o-

świeceniu naszej pracy ideowo-wy-

chowawczej, w kształtowaniu

postaw społecznych. Podkreślając

to mówca stwierdził, że zadania

dziennikarzy są coraz poważniej-

sze, bardziej złożone. W ustroju

socjalistycznym środki masowe

przekazu pomagają rozumieć

sens polityki partii, służyć jej

wyjaśnieniu, informują, a jed-

nocześnie dają wyraz poglądom

obywateli i kształtują. Podej-

mane sprawy interwencyjne są

istotnym elementem kształtują-

ym i prezentującym opinię pu-

bliczną.

Sekretarz KC omówił następ-

nie rolę krytyki prasowej, jej

znaczenie w pogłębianiu kon-

trolu społecznej, stwierdzając, że

kierownictwo partii będzie na-

dał wpływać na kształtowanie

właściwego stosunku do krytyki.

Cenimy te publikacje i te dzia-

łania organizatorskie prasy, ra-

dia i telewizji — podkreślił J.

Łukaszewicz — które dają lu-

dziom pracy wiarygodne stan-

owisko, są podstawą do stanow-

ienia, a postawę wyekwidowania.

Upowszechnianie sprawiedliwej

oceny wielkich dokonań socjaliz-

mu — to także walka politycz-